

lille Lovforslag er skabt et Præcedens for, hvorledes den Slags Afgifter kunne afskaffes. Men nægtes kan det ikke, at noget af det, hvorom der her er Tale, har en privatretlig Karakter, og jeg haaber da, at den samme Behandling maa blive disse Arvefæsteydere til Del.

Christian Rasmussen: Ligesom den sidste ærede Taler kan ogsaa jeg meget godt slutte mig til, hvad der foreslaas her om at lette nogle af de Byrder, der hvile paa de omhandlede Ejendomme baade paa Bornholm og i de 8 slesvigske Sogne med videre. Jeg maa maaske ogsaa ligesom den sidste ærede Taler haabe paa, naar man faar undersøgt Forholdene i andre Egne — og der nævnes jo her de Ejendomme, der ere udstykkede fra Rytterdistrikterne i Nordsjælland —, at det høje Ting da vil være lige saa villigt til at faa Forholdene paa disse Ejendomme ordnede. Det er jo saaledes, at der paa disse Ejendomme hviler en Del Afgifter, hvis Karakter det ikke er let at bestemme. De have ikke Skattens Karakter, og der er det mærkelige ved disse Afgifter, at de hvile i forholdsvis større Grad paa de mindste Ejendomme. Jo mindre en Ejendom er, desto mere trykkende ere disse Byrder, og jo større en Ejendom er, desto mindre ere Byrderne forholdsvis. Det er altsaa ganske givet, at der er et højst uheldigt Forhold til Stede, et Forhold, som ganske sikkert med lidt god Villie fra Regeringens og Rigsdagens Side maatte kunne rettes, maaske paa en saadan Maade, som det nu foreslaas for de slesvigske Sogne og Ærø. Jeg skal da slutte med at udtale Haabet om, at den højtærede Finansminister vil stille sig velvillig over for disse nordsjællandske Egne, og at denne Sag, naar den maaske, som jeg haaber, inden ret længe kommer til at ligge for her for Rigsdagen, da maa møde samme Velvillie, som er bleven de her omhandlede Egne til Del.

Finansministeren (Hage): De af Udvalget stillede Ændringsforslag har jeg ment at kunne tiltræde. — Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at der skal ydes Ejerne af de Ejendomme, hvis Jordebogsaftgift Staten har afhændet eller pantsat til Trediemand, en Godtgørelse af $\frac{7}{25}$ af Afgiftens aarlige Beløb, saaledes at denne Godtgørelse skal udredes af Bornholms Amtsrepartitionsfond, ikke af Staten. Denne Ordning har jeg ikke fundet Anledning til at modsætte mig. Jeg vil kun

gøre opmærksom paa, at der er Grund til ved 3die Behandling at stille Forslag om en lille Ændring, idet det Tidsrum, inden hvilket en Afløsning bør finde Sted, saafremt Amtsrepartitionsfonden ogsaa efter 1924 skal vedblive at tilskyde $\frac{7}{25}$ af den aarlige Afgifts Beløb, rettelig bør begrænses til 20 Aar, saaledes at Afløsningen skal ske inden 1. Januar 1924. — Den anden Ændring, under Nr. 6, gaar ud paa at give en yderligere Lettelse til de tidligere slesvigske Distrikter, ud over den Lettelse, som blev vedtagen i Fjor. Jeg havde ganske vist forudsat, at den Ordning, som da blev vedtagen, skulde være fyldestgørende, og at der ikke vilde være Grund til at komme tilbage dertil, men over for de forskellige Betragtninger, der have været gjorte gældende, har jeg dog ikke villet modsætte mig den her foreslaaede Ordning. Jeg vil imidlertid udtrykkelig gøre opmærksom paa, at jeg ikke vilde have kunnet tiltræde denne Ordning, saafremt der ikke allerede forud ifølge Lov af 29. Maj 1867 tilkom de paagældende Ejere en Ret til at afgøre hele deres Afgift ved en Kapitalisering til det 20-dobbelte af Afgiftens aarlige Beløb. Den Fremgangsmaade, som har kunnet finde Anvendelse over for dette Forhold, vil derfor ikke paa nogen Maade analogt kunne anvendes paa Forhold, om hvilke den samme Regel ikke gælder. Jeg finder Anledning til udtrykkelig at fremhæve dette, idet de ærede Medlemmer for Frederiksborg Amts 4de og 1ste Kreds (Dose og Christian Rasmussen) have villet betegne dette som et Præcedens for en Afløsning af andre Afgifter af lignende Art. Den her trufne Bestemmelse kan ikke paakaldes som Præcedens, medmindre det drejer sig om Afgifter, der virkelig ere af samme Art, og hvor Forholdene ogsaa i øvrigt ere de samme. Hvorledes der skal forholdes med Hensyn til de Afgifter, som svares i Nordsjælland, et Spørgsmaal, som tidligere har været berørt, er der ingen Anledning for mig til at komme ind paa, forinden Resultatet af de Undersøgelser, som nu anstilles, foreligger. Men jeg vil dog udtale ved denne Løjlighed, hvad jeg har sagt før, at der er for mig ingen Tvivl om, at den langt overvejende Del af disse Afgifter er af aldeles utvivlsomt privatretlig Oprindelse og ikke vil kunne betegnes som havende Karakter af Statskatter. Hvorvidt dette sidste imidlertid mulig kan være Tilfældet for enkelte af disse Afgifters Vedkommende, faa vi at se, naar Undersøgelsen er tilendebragt.